

Сбогомъ, птички и цвѣтенца!

Изъ „Пѣсни и картинки“.

Дѣ сж птички ранобудни

Да запѣятъ отъ нощесъ?

Дѣ онѣзъ картинки чудни,

Дѣ е она китенъ лѣсъ?

Дѣ онѣзи лѣтни сѣнки?

Дѣ онѣзи топли дни?

Дѣ зеленитѣ полянки?

Всичко вечъ се измѣни!

Капаятъ горскитѣ листенца,

Голи вѣйкитѣ стърчатъ,

Вехнатъ билки и цвѣтенца,

И поточенца мълчатъ.

Мили птички отлетѣли

Вече въ топлинѣ страни,

По полета запусѣли

Врани грачатъ тамъ едни.

Люта, зла слана попарил

Листи, билки и цвѣтя,

Всичко живо, що завари,

Клюмна, сви се, улета. . . .

Сбогомъ, билки и цвѣтенца!

Сбогомъ, лѣсъ повехналь, драгъ!

Сбогомъ, птички и долченца,

Чакъ до нова пролѣтъ пакъ!

Ц. Калчевъ.